

Roland Persson

Strange fruit

Objekt i silikon

Härnösands Konsthall 2006

Det är mörklagt nu en tid på Härnösands Konsthall. I de tre största salarnas mörker punktbelyses ett antal verk av **Roland Persson**, några "främmande frukter" ur livets skörd. Jag känner obehag. Något kusligt har hänt på kärlekens väg.

I en spotlight-ö på golvet ligger en styckad kvinnokropp. Det är en torso med avsågat huvud, avsågade ben och med bara en arm kvar. I brottytorna ser vi det såriga, ännu röda köttet och de avsågade skelettdelarna. Bröstvårtorna och skötet lyser röda. Kroppen har ändå legat så pass länge att falloslika svampar börjat växa ur den. Kan man tänka sig en större förnedring. Samtidigt säger detta också något om allas vårt öde; att våra kroppar en dag skall fördelas och övergå i nya levande gestalter.

Jag kan inte frigöra mig från tanken att ett brott har begåtts. En bit ifrån sticker två avlödade grenar diagonalt ut i rummet. På den ena hänger några mörka herrstrumpor och sockor, på den andra några övergivna ljusa kvinnokläder, ett linne ligger på golvet. Detta var vad som blev kvar, som tecken på något som har hänt.

I rummet intill har golvet fyllts av mjuka stjärnformade små smycken. Jag kan inte gå in utan att trampa på dem. Det visar sig vara mängder av prästkragar. Någon har inte nöjt sig med att rycka bladet av en blomma och räkna: Älskar, älskar inte. Här har blomma efter blomma ryckts av i förtvivlad längtan. I samma rum hänger också en stor piltavla. Någon gång skall väl pilen ändå träffa centrum. Jag läser ihop också dessa två installationerna. På något sätt kommenterar de samma oförlösta trånad.

I utställningen finns två kopior av korsstyngsbroderier, vilka konstnärens mamma gjort en gång. Som svartvita silhuetter hjälper ynglingen flickan ner i sin roddbåt i den ena bilden, i den andra tycks de rätta till kläderna "efteråt" och i vattnet simmar redan små fågelungar. Här föddes kanske Drömmen, som givit oss dessa främmande, skrämmande "frukter". Men någonstans känner vi igen oss från vår egen mödosamma vandring på kärlekens väg.

Självklart kan Roland Perssons utställning avläsas på andra sätt. Detta blev det för mig möjliga. Finns det kanske ändå en botten i mig, som också är botten i konstnären och kanske också i dig, käre läsare? Gå och se efter!

Text och foto

Torgny Åström

Läs också detta, annars blir min beskrivning helt omöjlig:

Kropparna, kläderna, prästkragsblommorna osv, allt är gjort i silikon, med en realism som verkligen lurar ögat, som marmorerat trä, som får oss att se polerad marmor, som måleriers många andra verklighetsillusioner. Tingen lyfts ut ur sin verklighet och blir till bilder, konstbilder, för en tung berättelse om oss människor, för oss människor.